"Idrettsføreren".

Idrettsføreren, advokat Reichborn-Kjennerud har trukket seg tilbake og skal reise til Østfronten, heter det. I Fritt Folks referat fra avskjedshøytidelighten står det at "idrettsråd Charles Hoff fikk ordet og i varme ord takket idrettsføreren for det banebrytende arbeid han har utført." For en gjennomført falskhet. - Saken er jo at Charles Hoff som den intrigante og maktsyke gangster han er, ustanselig har fallt Kjennerud irygen og gjort stillingen helt uholdbar for ham. Som idrettsråd hadde han jo ministerens øre og stod ham nærmest, samtidig som Reichborn-Kjennerud på en måte var underordnet departementet. Og så hadde han jo et godt angrepspunkt i det at Kjennerud var vel fuktig. Nå er C. Hoff førstemann og i realiteten den som leder. Godt er det, så er det enda mindre sjanse enn noengang for at den nazistiske idrett vinner fram. Hoff har alltid forstått å skaffe seg uvenner i hopetall, han har allerede mange innen det nye forbund. Og en dag vil det vel også bli et oppgjør om tippeselskapet som han er direktør for.

---------- " ----------

Quisling har ganske gode inntekter. Grandevillaen er som man vet gjort istand med kolossale omkostninger og han har også sin leilighet i byen. I direkte lønn hever han nå 20 000.00 kroner måneden - 240 000,00 kroner året. Ikke dårlig når man har fritt hus og representasjonsutgifter så meget man vil ha. Siden vi nå er inne på pengespørsmålet - korrupsjonen som er grodd opp i løpet av de sisse to år har nå nådd en utbredelse som savner sidestykke i Europa. Stadig kan man konstatere at nazister forlanger at de og de varer skal leveres gjennom et bestemt firma - og når man så undersøker, viser det seg ganske riktig at det er NS.-interesser i det. Hatet og missunnelsen gror kraftig mellom NS-folkene under slike forhold, det er klart. Den ene synes den andre får for meget og blir for stor. Typiske tegn er stemningen mot stabsjef Trondsen og hans bror, økonomisjef Trondsen som har benyttet anledningen til å berike seg voldsomt.
A propos å bli stor: Da Gulbrand Lunde kom hjem fra sin Italiareise ble det dispensert fra papirrasjoneringen for at man skulle få pla til vel en side omtale og minst syv billeder av Lunde og de andre høye herrer. Det har vært åtskillig flir også innen NS. av den gr[illegible] selv der Führer oppnådde ikke en slik omtale på sin fødselsdag. [illegible]en det er jo nokså enkelt å få det til når man selv er minister [illegible] [illegible]lkeopplysning og propaganda.-

---------- " ----------

LEVE KONGEN OG FEDRELANDET.

Kranz
O.V. 901 1942.
Sherlues.

S. P. anm. 724. 1942.

Funnet i postkasse hos major Kjelstrup 25/2.42
Furubråtveien 19,
Nordstrand.

Obs!

Dupl. 2013

Mappe 37
Ekspl. 23/2
Årg. 1942
O.V. 901/42
Jfr.

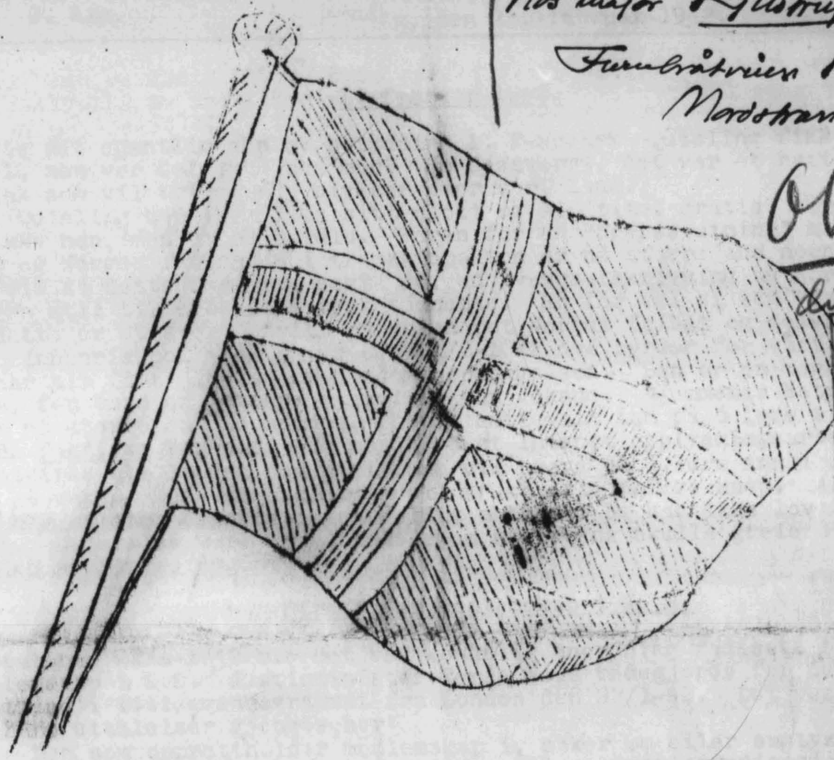

Norge vårt land

Oreo
25/2.42.

(hvori [illegible])

2. årg. Mandag, den 2[illegible]. februar 1942.

1. februar 1942.

Hendte det egentlig noe av betydning 1. februar? Quisling fikk en ny titel, men var det ikke noe mer? Jo dessverre, det var et nytt nazi-tiltak som vil bringe oss ulykker over vårt land.

Quisling har fått sitt slott og sin titel gratis, vær sikker, og ikke han, men vi skal betale. Faren for en "fredsslutning" med Tyskland og Norges innmeden i tremaktspakten er nå større enn noensinne. Hva vil så dette føre med seg? Jo, en tvangsutskrivning av nordmenn i større stil til arbeide i tysk tjeneste. En får vel si som "føreren" at dette er et stort skritt på veien mot Norges frihet og selvstendighet.

Innenrikspolitisk betyr også 1/2-1942 nye byrder for vårt folk. Vi har alt fått "loven" om ungdomsoppdragelsen. Den er en meget stor fare, for barn er lettere å påvirke enn voksne. Hjemmenes betydning blir nå større enn noensinne. De må sette alt inn på å lære sine barn om de faktiske forhold. De må drive et intenst opplysningsarbeide for å motvirke all lønnen som nazistene vil prøve på å lure inn i ungdommen. Vær på vakt. Husk at nazistene vil bruke alle mulige knep. Alle voksne har her en stor oppgave og et veldig ansvar. De har ikke lov å ta det lett. Det vilde være en katastrofe om nazistene skulle greie å forgifte en del av Norges ungdom.

Straff for medlemskap i N. S.

I statsråd 22/1-1942 ble det ved kongelig anordning fastsatt straff for medlemskap i N.S. Justisminister Terje Wold redegjorde for denne beslutning i tilleggsprogrammet fra London den 23/1-42. Det vesentlige av hans uttalelser gjengis her:

Den som opprettholder medlemskap i, søker om eller samtykker i å bli medlem av Nasjonal Samling, hirden eller annen organisasjon som yter fienden bistand, eller som medvirker hertil, straffes med tap for bestandig eller for et bestemt antall år av "almen tillit". Det er ikke nødvendig for straffeskyld å ha deltatt i N.S.-møter eller ha vært med i demonstrasjoner eller på noen måte å ha opptrådt aktivt som medlem av N.S. Det formelle medlemskap, selv om det har vært helt passivt, rammes av loven og medfører straff. Den straff som anordningen fastsetter, er tap av "ALMEN TILLIT". Som tilleggstraff kan bøter på inntil 1 mill. kr. idømmes.

TAP AV ALMEN TILLIT innebærer:

1. Tap av stemmerett.
2. Tap av retten til å tjenestgjøre i rikets krigsmakt.
3. Tap av offentlig tjeneste og ethvert tillitshverv i stat og kommune.
4. Ingen adgang til å oppnå offentlig tjeneste.
5. Ingen stillinger kan oppnåes i utøvende næringer som krever offentlig tillit.
6. Tap av adgang til å utøve næring som krever offentlig autorisasjon eller bevilgning.
7. Tap av adgang til å inneha stillinger, lønnet eller ulønnet tillitshverv, i selskaper, foreninger eller andre samfunnsinnretninger.

Denne anordning medfører ikke forandring i de borgelige og

militære lover. Tap av almen tillit idømmes ved siden av den straff som idømmes forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet(straffe lovens kapitel 8) for forbrytelser mot Norges Statsforfatning og statsoverhode(straffelovens kapitel 9) og for forbrytelser mot den militære lovs krigsartikler. Hovedbestemmelsen for forrederi er fremdeles straff lovens § 86 som lyder: "Med hefte i minst 3 år, eller med fengsel fra 3 år inntil livstid, straffes den som rettsstridig, under krig hvori Norge deltar, åler med sådan krig for øyet, yter fienden bistand i råd eller dåd". Etter kongelig anordning av 3. okt. 1941 kan også dødsstraf idømmes for forrederi. Da straffeloven ble gitt, tenkte man kanskje ikk på en situasjon som den som nå foreligger, hvor hele landet er besatt av fiendtlig makt. Men det er helt klart at § 86 og alle andre bestemmelser i den borgerlige og militære straffelov fullt ut er anvendelige under den tyske okkupasjon. Den som idag yter tyskerne i Norge bistand i råd eller dåd, er en forreder. Bistanden kan ytes direkte ellen indirekte, således også ved å søke å bedre fiendens økonomiske eller politiske maktstilling. N.S. har som parti åpent tatt standpunkt for tyskerne og har under sin fører aktivt gått inn for fiendens seier. Håe det norske folk er klar over dette. N.S. er derfor a organisasjon som i straffelovens forstand yter fienden bistand. Alle medlemmer av N.S. er forredere. Deres forhold rammes av straffelovens § 86. Når det allikevel ved siden av denne alminnelige straffebestemmelse har vært nødvendig å gi egen forordning, rettet mot N. S., er grunnen den at det bør være et særskilt straffbart forhold å tilhøre et politisk parti som under krig går over til fienden. Dette innebærer en større fare for samfunnet enn hvor den forrederske bistand ytes enkeltvis.uten at forrederne er organisert i et parti. Derfor skulle det komme til klart uttrykk i loven at partiet er ulovlig og dets medlemmer vil bli å straffe med særskilt straff ved siden av den straff som idømmes etter de alminnelige forrederibestemmelser.

---------"----------

Terbovens angrep på Berggrav.

Det som i pressen blir kalt Berggravs "opptegnelser", er i virkeligheten et privat brev fra biskopen til Ronald Fangen. Brevet ble funnet av tyskerne ved en husundersøkelse hos denne. I privat form inneholder det en beskrivelse av biskopens tur høsten 1939, altså før Norge kom i krig. Berggrav reiste som kirkens mann og ikke som politiker slik som Terboven sier. Dette er den første løgn.

Som vår fremste biskop reiste Berggrav på innbydelse av den kirkelige institusjon World Counsil for mellemfolkelig fred. Han reiste altså som kirkens mann og ikke som politiker.

Når Terboven undrer seg over at dørene stod åpne til framstående politikere som Lord Halifax og andre, røper dette bare uvitenhet om World Counsils arbeide, som jo nettpp består i å arbeide for fred ved hjelp av kirken. - Disse fakta stiller saken i det rette lys.

En annen sak er Terbovens slutning av disse Berggravs uttalelser. Han har vel neppe trodd sine egne ord da han dro den slutning at Berggrav anser Tyskland berettiget til et angrep på Norge.

Det Terboven ønsker er å rakke ned på Berggrav og nedsette ham i folks øyne. - Han har nå som ellers oppnådd det motsatte.

Utlandets dom.

Den del av den utenlandske presse som ikke er kontrollert av aksemaktene, er så å si enstemmig i sin dom over skuespillet på Akershus. Som et typisk eksempel refererer vi endel av det det svenske tidsskrift "Nu" skriver:

Någom förändring i sak betyder nu inte detta, at Norges mest föraktade man har fått en tysk utmärkelse. Redan under några dagar närmast efter den 9. april 1940 fungerade Quisling, sedan han i ord og handling brutit sin plikt mot kung og land som okupationsmaktens "statsminister", Det blev imillertid en mycket kortvarig historia den gången. Nu avser man tydligen att fastare länka Norge vid Tyskland. Allting synes dock tills vidare bli som förut. Hr. Terboven stannar kvar som rikskommisarie, fängelser och koncentrationsläger fylls och fusiljeringsavdelingarna fortsetter ufortrutet sitt arbete. Samtidig växer det norska folkets motstånd mot ockupationsmakten och dess inhemska verktyg.

I grunnen er det naturligtvis komplett likgiltigt vad en mann som Quisling tycker och tenkar. Han sitter ju endast på sin post genom ockupationsmaktens förtroende och som ledare för et "parti" som inte omfatter två procent av Norges folk. Utnämnandt av Quisling til minister-president är naturligtvis klart rättsstridigt och berör givetvis på intet vis Norges förhållande til andra länder utom Tyskland. Det kan ju tänkas, att man tvingar de till antikominternpakten anslutna makterna att erkänna den norska "nyordningen". Helt uteslutet er det, att allianfria och ikke ockuperade länder som vårt eget eller Schweiz skulle gå med på något som helst slags erkännande av den revolutionera rigim i Norge som uteslutande stödar sig på tyske bajonetter.

---------"---------

I samme nommer av "Nu" tas det også kraftig avstand fra de stadige mord på norske patrioter og alle fengslingene. Vi refererer endel:

Inför underrättelsen om dessa nya norska martyrer för frihetens sak kan vi endast konstatera att vår tacksamhetsskuld til det norska folket ökas för dess föredömligt rakryggade och omutliga hållning. Det er ingalunda några futila särinteressen norrmännens kamp gäller. Det er de rent mänskliga värdane som nu står på spel och som norrmännen tvingas att offra sina liv för, värden som i högsta grad angår även oss.

Den avsky som vi Sverige känner inför våldförandet av det norska rättssamvället kan inte tillräckligt starkt offentligt uttryckas. Meddelandet om den omänskliga tortyr som Oslo-universitetsrektor, professor Seip, utsatts för har framkallat en reaktion från svenskt universitetshåll, varifrån hemställan gjorts til den svenska regeringen att den måtte göra allt vad i dens förmaga står för at åstadkomma omedelbar rättelse i det påtalade förhållandet. Man må hoppas att regeringens ansträngningar härvidlag ska leda till resultat liksom at den svenska statsmakten övnar i fortsättningen ska kunna ingripa till hjälp åt den norska elit, som nu trampas under nyordningens järnhälar.

Utenrikskronikk pr. 17/2-1942.

For en tid siden uttalte den amerikanske marineminister, Knox at begivenhetene i Østen ikke skal få oss til å glemme at det er Tyskland som er hovedfienden. Er først Tyskland slått, er det hele i realiteten avgjort. Det vil m.a.o. si at det er Østfronten og Atlanterhavet somter de to viktigste krigsskueplasser.

På Østfronten fortsetter russernes framrykning. Det blir stadig vanskeligere for nazistene å holde grepet om Leningrad. De holder fremdeles stillinger ved Schlüsselburg, og hindrer sannsynligvis dermed den direkte jernbaneforb. med Moskva. Russerne angriper imidlertid med spesialtropper og har trengt inn i de fiendtlige linjer, som bl.a. holdes av flamske tropper. Vorosjilovs tropper sør for Ilmensjøen har utdypet sin kile ved Cholm og Veliki Luki, denne siste by skal nå også, ifig. svensk melding, være i russernes hender. Dette er ikke bekreftet fra Moskva.

Vest for Moskva rykker russerne, under general Sjukov, langsomt men sikkert frem mot Smolensk fra to kanter, og står et sted ca. 120 km. vest for denne viktige by. Tyskerne holder imidlertid fremdeles en rekke viktige stillinger, i første rekke byene Rsjev, Vjasma, Briansk og Orel. Det er i det siste særlig meldt om harde kamper ved Rsjev som russerne har omringet. Nazistene setter imidlertid alt inn på å holde byen, hvis fall vil være av overordentlig betydning for stillingen på midtfronten.

Ved Orel og Kursk er stillingen som før. Derimot fortsetter Timosjenkos offensiv i Ukraina i retning mot Dnjepr. De to kiler syd for Charkow er utdypet, og russerne viktigste erobring er byen Krasnograd, 100 km. SV for Charkow. Den sydlige kilen truer med å bryte nazistenes jernbaneforb. med Krim.

Det viktige industriområde i Donetsbekkenet er nå utenfor faresonen, og kullforsyningene nordover til Moskva er i full gang.

På Krim er stillingen uforandret. Det meldes at nazistene i alt har tapt 35 000 mann i angrepet på Sevastopol. Den 7. febr. offentliggjorde tyske aviser for første gang på lenge en frontoversikt. Den var høist ukorrekt, frontlinjen var trukket mellom de mest framskutte tyske punkter, uten hensyn til at russerne i de fleste tilfelle ligger opptil flere hundre km. vest for denne linje.

Vil Hitler greie å gjennomføre noen våroffensiv eller vil russerne fortsatt rykke fram? At Hitler kan oppnå midlertidig framgang ved en veldig kraftanspennelse til våren er slett ikke usannsynlig, men vanskelighetene begynner for alvor å tårne seg opp for ham. Det går nå så sterkt ut over reservene at militæreksperter regner med at bare halvparten av mannskapene på Østfronten vil være tyske når våren kommer. Det forlyder i denne forbindelse at den rømanske stabssjef og hans nestkommanderende har innlevert sine avskjedsansøkninger som protest mot Antonescu, som har gått med på å sende en ny stor styrke til østfronten. Videre skal hensikten med Görings besøk i Italia ha vært å skaffe soldater til østfronten og arbeidere til den tyske industri. Som et av resultatene er nå alle italienere som før var fritatt for militærtjeneste innkalt. Det blir stadig tydeligere at den tyske militærmakt etter 2 1/2 års krig er alvorlig svekket. Våroffensiven kommer antagelig, den vil muligens også lykkes i den forstand at tyskerne igjen vil kunne rykke lenger inn over de uendelige russiske sletter, men det bringer dem bare nærmere sammenbruddet.

Atlanterhavet:

For 1 1/2 år siden ventet verden hver dag at tyskerne skulle prøve en invasjon i England. Idag jubler nazistene over at de har greid å lure tre av sine største krigsskip gjennom Den engelske kanal. Hvilken veldig forskjell på 1 1/2 år.-

Hvilken sjømakt må ikke Tyskland ha fått når 3 krigsskip(i tåke og regn og med veldige flystyrker og lettere marinestyrker til forsvar)

greidde å komme igjennom kanalen(sompå det smaleste er over 30 km. bred) uten å bli senket selv om de nok ble betydelig skadet(6 torpedotreff foruten bombetreff.) Jo, tyskerne behersker i sannhet hele Atlanterhavet.

Ikke desto mindre treffer det britiske admiralitet alle forberedelser for å møte en skjerpet u-båtkrig. Og krigsproduksjonen øker både i U. S. A. og England. Den amerikanske admiral Land opplyser således at skipsbyggingen nå går dobbelt så fort som i 1917. Nå sjøsettes det i U.S.A. gjennomsnittlig 1 skip om dagen, og innen årets utgang vil det bli to pr. dag.

Det blir tydeligere og tydeligere for hver dag som går at Tyskland taper slaget om Atlanterhavet. Tysklands sjangse var å vinne innen sommeren 1941. I denne forbindelse er det interessant å merke seg hvor mye svakere innsats " die Luftwaffe" nå gjør i Atlanterhavet og i angrepene på England. England har ikke hatt noe alvorlig flyangrep på 9 mdr.

Østen:

La oss ærlig innrømme at Singapores fall er alvorlig og at situasjonen i Østen er svært ugunstig. Det vil forlenge krigen, men det kan ikke endre det faktum at aksens seierssjangser er minimale.

FRA STAVANGER.

Også i Stavanger skulle 1. februar"feires". Det var satt opp høyttalere flere steder i byen, nazistredaktøren i Stavanger Aftenblad skulle tale og hirden masjere. Men likesom i Oslo ble jøssingene sittende hjemme. Tirsdag 3. febr. holdt Kringlebotn en ny tale som visstnok bare var beregnet på partifolk. "Stavangeren" refererte den imidlertid, og det gjør vi også:

"Det er nok mange av dere som spør om det er nødvendig å ta hjemmesitterne og bakstreverne så høytidelig. Jo, det er det. Søndag var det mange av oss som gråt av sorg over de fraværende. Det er tusener og atter tusener av våre landsmenn som er rede til å hugge oss ned. Det må skinne megen sol over Norge før denne isbreen er smeltet....."

"Stavangeren" har nå fått fire ukers"ferie" og redaktøren, forberedel- Lorentzen er arrestert.

------- " -------

Danmarks tilgodehavender i Berlin er i 1941 økt fra 412 til 849 mill. kroner. Dertil kommer at den danske nasjonalbanks utgifter til den tyske okkupasjonsarme samtidig er steget fra 465 til 906 mill. kr.

------- " ------

Tyskerne har brendt ned ca. 40 hus i Lofoten som represalier overfor dem som ble med til England etter strandhugget i forrige måned. Samtlige mannlige slektninger av dem som reiste (ca. 100) er satt i tysk konsentrasjonsleir.

------- " ------

Svenske skolebarn har ved salg av 10-øres merker samlet inn 515 000 kr. til norske barn.

§§§§§§§ §§§§§§

Kongen og regjeringen deltok for noen dager siden i en fest i Grosvenor House i London. Den ble holdt til ære for de norske frivillige som var kommet til England etter strandhuggene ved Vågsøy og i Lofoten.

Det var en folketom by tirsdag den 17. febr. eter kl. 18. Folk viste for en gangs skyld å kunne stå samlet. En statistikk over kafeer, restaurant og forlystelsessteders inntekér etter kl. 18 ville føre til et sørgelig resultat for nazistene. Det hele var en folkeavstemning så god som noen, hvor man ble klar over de faktiske forhold. VI ER ET SAMLET FOLK og EN FRONT mot en liten gruppe forredere, et utskudd på samfunnet som dessverre finnes innen ethvert folk.

VI HAR IKKE RÅD.

Vi har ikke råd
til at selge vort Land,
- så kom ikke her og gjør Bud -
Vort Land er oss selv,
og en nidding den Mand,
som vil seg til Salg stille ud.
Er Mandem end aldrig
så fattig - nuvel,
han er dog for kostbar til Træl.

Vi har ikke råd
til at selge vor Ret
og selge vor Fremtid med den;
Vihusker , at Esau
faldt Salget så let,
men ikke at vinde igjen.
For Retten er Manden,
og selger han den,
står bare en Lodden igjen.

Vi har ikke råd
til at selge vort Flag,
men vel til at folde det ud.
Vort Flag det er vor
og vort Fædrelands Sag,
vort Merke for Mand og for Gud.

LEVE KONGEN OG FEDRELANDET.

16 MRTS. 1942

A 2011

Mappe 37
Ekspl. 3
Årg. 1942
O.V. 1193/42
Jfr.

NORGE VÅRT LAND.

Nr. 3. | Februar nummer. | Søndag 15-2-42. | Februarnummer. | 2. Årg.

VÅR KAMP.

Den 1. februar ble Quisling utnevnt til "ministerpresident". Vi vil se litt på hva dette innebærer. Vi er fremdeles et okkupert land, og som sådant er det fremdeles okkupanten som har makten. Det er altså ikke skjed noen forandring i styret. Hitlers representant Terboven har den virkelige makt i sin hånd. Han har bare utnevnt Quisling til utroper av de forordninger han finner for godt. Denne stilling innhadde Quislig før og det er altså ikke skjed noen forandring. Den virkelige grunn til dette "tittelskjifte" er at Hitler har forlangt mer aktiv hjelp fra Norge. For at dette skal få et skinn av rett utnevnes Quisling til ministerpresident og lar ham utstede de nye forordninger i sitt navn, forordninger som Terboven før undertegnet. På denne måten vil han få det norske folk og verden forøvrig til å tro at det er det norske folks egne representanter som utsteder forordningene av fri vilje.

La oss slå fast: Disseforordninger er mot 98% av det norske folks vilje. Quisling er ikke utnevnt av det norske folk, men av Hitler. Dette innebæær forsåvidt en forandring fra det tidligere da Norge nå mer kommer i stilling som et TYsk protektorat.

Det står nå daglig nye bestemmelser i avisene. Disse vil etterhvert anta slike former at ingen nordmann kan finne seg i det. Hitler har f. eks. forlangt 5000 mann til tungindustrien i Tyskland. De arbeidere som blir berørt av dette må være oppmerksom på at de - hvis de går med på dette- forlenger krigen. Deres hjelp vil gi tusener av tyske arbeidere fri, slik at Hitler kan sette disse inn som soldater.

Men hva som enn skjer må vi nå stå sammen som aldri før. Som en eneste mann må vår front være, rolig, besindig og uten vakling. Det er en glede å se at vi nå mer enn før forstår hva som er vår plikt. Verden beundrer oss idag, og du må ikke være den som gjør skam på Norge. Vær oppmerksom på en ting: Hitler kommer ingen vei med sine forordninger så lenge vi er en eneste front. Og fronten vil bli sterkere enn noensinne hvis du sier til deg selv: Dette er min overbevisning. Selv om jeg var den enste i Norge så vil jeg ikke gå på akkord med denne, men stå fast uten å vike en fot.

Ja, da kunne ikke alverdens Quislinger bryte den norske front. Den er slik. La den fortsette å være det. Vi vet at vi kan stole på deg.

Samlet skal Norgag syne seg enn,
tone sitt flagg, sin rett.
Merket skal stå, og Norriges menn
skal fylke seg kring det tett.

DEN SVENSKE PRESSE.

"Våra norska bröder"

Från Norge har nått oss ett meddelande enligt vilket rektorn vid Oslo universitet Didrik A. Seip - som blev avsatt den 12 september 1941 och förd till koncentrationsläger i Grini - dömts till 30 dagars vatten och bröd i mörk cell. Är detta sant, torde den pågående "likriktningen" av norska akademiker och studenter ha nått sin höjdpunkt. Vi förstå, att krigets hårda lag nödvändiggör åtgärder, vilke synas meningslöst grymma. Vi mena oss också fatta den irritation över det passiva motståndet som givit de nuvarande myndigheterna i Norge anledning att beordra ett antal studenter och akademiska lärare till koncentrationsläger, samt på allt sätt inskränka den akademiska friheten. Men den mentalitet, som kan tillåta sig en tortyr av det slag den snart 60-årige rektor Seip just nu uthärdar, kommer inte att medverka till en förnuftig nyordning.

Medlidandet med prof. Seip av tecknar sig mot en bakgrund av idel förståelse. Den som skrivit denna förklaring har givit ett vackert prov på måttfullhet. Indignationen över den behandling som studenter och akademiske lärare i Norge fått röna är till den grad genomlyst av förståelse, att den fått en förvillande likhet med sympati. Så kommer ganska överraskande reservationen mot behandlingen av professor Seip. Den "kommer icke att medverka till en förnuftig nyordning."

(Lund-studentenes organ:"Lundagård")

VAR ÄR DE SVENSKA UNIVERSITETSMÄNNEN?

I dagspressen läser man om den fruktansvärda behandling som f.n. övergår Oslo universitets rektor, professor D.A. Seip - på koncentrationslägret i Grini ådömd en månads mörk cell med enbart vatten och bröd två dagar av tre. Man tro inte sina ögon. Kan man tänka sig, att en människa kan utan skada för sin kropp och själ överleva sådan behandling? Något måste göras och göras snart för att upphäva den. Kan inte Sveriges regering försöka utnytja ett ev. inflytande? Var är den svenska universitetsmyndigheterna? Sviker de helt sin kollega och humaniteten i en sådan stund? Det minste man kunde kräva vore väl ett uttalande från svenska universitetsmän - om de nu inta kan göra mer, så hade de åtminstone räddat sin själ. Varför denna hemska tystnad - hemsk både med tanke på offrets öde och de tigandes ansvar?

Måsta vi skämmas för svenska myndigheter och svensk kulturelit?

Student.

(Trots allt. 29.jan.)

Oslo 19 jan.(Till Trots allt!)

Nazisterna har för att provocera utsänt "illegala" tidningar och flygblad, men de meningslösa rykten man sänder ut dödas snart av den verkliga illegala norska pressen. Men de oäkta "illegala" meddelandena kan ha annat bruk. En man fick med posten ett provokatoriskt "illegalt" flygblad. Samme dag uppringdes han av Gestapo, som ville veta om han fått något illegalt material. Han förstod att det han fått var sänt av Gestapo, och bejakade frågan. Strax efteråt arresterades han för "illegal verksamhet."

Ledande artiklar i Fritt Folk och Hindmannen antyder, att vi står inför nya svåra åtgärder. Fritt Folk bebådar att den norska "hemmafronten" kommer att bekämpas med militära medel. "Småterrorn" mot nazisterna ska inte längre behandlas av domstolar. Quislingarna kräver att bli utrustade med polismyndighet. Man ska inte längre behöva bindande bevis. N.S.s medlemmar ska stå över lagen och själva kunna bestraffa förolämpningar. Överseendets och ädelmodets tid ska vara förbi.

Medan en del quislingar skriker allt högre om skärpta kraftåtgärder, börjar andra att förstå att de har hållit på fel häst. En del hoppas t.o.m. på en kompromiss, andra talar sinsemellan om att det snart kan bli nödvändigt att avdunsta till utlandet. Vissa förberedelser i den vägen lär redan ha träffats. Personer, som i sin tjänst måsta traffa de kommissariska ministrarna, berättar att deras uppträdande siste tiden har undergått en påtaglig förändring. Tidigare dryga och arroganta har de nu blivit mera tillmötesgående och blygsamma. Man kan höra dem säga: "Egentligen är vi norska folkets tjänare." Man sätter denna hållning i förbindelse med den utrikespolitiska situationen.

Justisminister Riisnaes fortsätter emellertid ohämmat sitt tryck på ämbets-och tjänstemän. Nu vantolkar han strafflagen § 325 så, att varje sådan, som opponerar mot N.S., kan straffas med allvarliga böter och i vissa fall avsättning. Men tjänstemännen låter inte skrämma sig. I Larvik hölls nyligen ett N.S.-möte med Riisnaes som talare och alla tjänstemän var citkommenderade. Där infann sig en kommunal funktionär och en folkskollärare. Hela mötet samlade 32 deltagare. Platsens över-quisling sammankallade efteråt alla tjänstemän som inte mött upp och botade dem mycket allvarligt. kasta ut dem kunda han dock inte, ty då funnes det inga kvar.

Sognepresten Blessing-Dahle, N.S. präst, har i Ullern varit utsatt för att hela församlingen gick ut ur kyrkan när har kom in för att predika. I Sörkedalen hade han en gång i (en) åhörare. En annan av N.S. prästerna, Ludwig Zwilgmeyer, har flyttat från Porsgrunn till oslo därför att han varken fick konfirmander eller församling med sig.

DEN NOPSKA BRODERS BLOD..

Fra"Trots allt!" gjengirviriksdagsmann F. Ströms innlegg i i riksdagsdebatten:

Särskild upprörs vi av vissa händelser i vårt västra broderland. Outplånligt inristas dessa händelser i våra själar. Man kommer att tänka på det gamla ordet, att din broders blod ropar till dig från jorden. Det kan icke vara ett fel att lyssna till denna röst. Om herr utrikesministern hade varit här närvarande, skulle jag ha velat fråga honom, om vi inte äger någon som helst möjlighet att hr inskrid till civilisationens och rättens relativa återställande. Vi må hoppas att regeringen gör, vad den kan. Det tror jag alla önskar.

Hjälpen till Norge måste vi bli överens om, och denna hjälp måsta bli effektiv. Nöden där är även fruktansvärd, och vi måste göre allt

TALET OM DET "NYA NORGES STORA FRAMTID

Klingar ihåligt när hr. Quisling samtidigt deklarerar att "den moderna utvecklingen satt de små staterna ur spelet och lagt folkets öden i händerna på de stora staterna," heter det i Barometern:

Att statsakten på Akershus är ett steg mot Nasjonal Samlings konsolidering tills vidare i makt och inflytande råder ingen tvekan om, men lika säkert är också att den quislingska regimen inte blir den för Norge slutgiltiga. Norsk frihetskänsla kommer inte, lika litet som svensk skulle göra det, att godtaga en åsiktsriktning, som förklarar att "vi representera, antingen vi äro i majoritet eller minoritet, den verkliga folkviljan" Sådana ord, sådana åsikter passa inte norsk och nordisk folksjäl. Utan att förfalla till någon oberättigad ÿverborenhet är det dock ett faktum att intet av de nordiska folken i längden kommer att låta böja sig av inkräktare, de må sedan vara främlingar eller födda inom landsgränserna.

(Göteborgs handels-och sjfartstidning 5.febr.)

Quisling får ej föra egen utrikespolitik.

Från GöteborgsPostens korrespondent.

BERLIN den 5 febr.

Herr Quisling blir inte utrikesminister och får reda sig utan sådan, att döma av uttalanden i det tyske utrikesministeriet på torsdagen. Det förklaras nämligen att Norge som förut betraktas som operationsområde och att ett under krig ockuperat lands utrikes politiska intressen givetvis tillvartagas av ockupationsmakten och ingen annan.

Trots allt! 12 febr.

I söndagens Quisling-tal lägger man särskild märke till en sats, att alla regimens motståndare skulle man "pina med alla lagliga medel. Man förvånar sig inte längre över något. Men man vet nu av Quislings egen mun vad han har i skolden. Turen har också kommit till ordet "lag" att förfalskas. Vi känner alla arten av de "lagliga" metoder som Quislingstaten åberopar.

Sveriges ställning till den regimen kan inte vara mer än en.

VI SLÅR FAST!

At Quislings påstånd om at Nasjonal Samling er det sterkeste parti som Norge overhode har hatt er løgn. Man kan erindre om at Arbeiderpartiet L935 hadde 125 000 medlemmer og over 400 000 valgmenn!!!!

SYMBOLISKT FÖR "STATSAKTEN"

på Akershus var, skriver Arboga Tidning, att den avslutades med Deutschland, Deutschland über alles, Horst Wesselsången och, allra sist, Ja, vi elsker: Men för Sverige harmutvecklingen i vårt broderland karaktären en klar v a r n i n g s s i g n a l. Quisling har flera gånger lagt i dagen öppen fiendskap gentemot Sverige. Han har t.o.m. flera gånger alluderat på territoriella anspråk på oss. Det kan hända, att der Ministerpräsident nu får större möjlighet att göra sina aspirationer i den vägen mera gällande Man vet aldrig vad som kan rinna upp i de människors hjärnor, som jämt och

samt fablar om ett Norge, som ska bli så stort, så stort.

Faran närmar sig oss. Vi har förvisso i denna situation ingenting annat att göra än att till det yttersta skärpa vår värnkraft. Den senaste spionerihistorien visar också den klart vilka krafter som är i verksamhet och med vilka medel de arbetar.

F O R N O R G E.

Den 7. Februar ble det i Stockholms stadshus holdt en Norges fest Det var taler av ordfører redaktør Fredrik Sørsm og av Fredrik Paasche. Det var opplesning av norsk lyrikk. Musikk av Svenska musikerförbundets 40-manns samt sang av studentersangforbunnet, solister var Brita Herzberg og Sigurd Bjørling. Prins Wilhelm leste et sitt eget dikt "Till Norge." Over 250 bøker ble skjenket av svenske forfattere. En av disse av hadde følgende dedikasjon:

Det går ej att dränka ett land
i skräckens dyning.
Ur vågorna skriger en strand,
ur mörkret en gryning,
ur sorger och samvetsnöd
den tro, som intet skakar,
och värn ur våld och liv ur död,
när frihetsguden vakar.

V I G L E M M E R A L D R I :

En av de siste dagene i januar ble det i den norske armeen i England holdt et stort protestmøte mot henrettelsen av norske patrioter. "Vi lover," sa en sjef for et forbann, ' å aldri glemme hva som skjer i vårt fedreland. Norske brødre! vi sender dere hilsninger over havet! Vi kommer tilbake. Vi skal befri hjemlandet!2

Washington den 23 jan.

Representantenes hus har fremsatt et forslgg om bevilgning på 12,525 millioner dollar for å bygge 33 000 fly. Dette forslag forklares å være fremstilt som en begynnelse og forberedelse til en 'knockout-offensiv' mot fienden.

Den nevnte sum på 12 525 millioner dollar er den største som er blitt bedt om i kongressen.

Fra en 13 års- gutt har vi mottat følgende:

Norge, det som er ditt,
Norge, det som er vårt,
visst skal det bli fritt
fra dem som fortrykker det hårdt.

Men det kommer en dag, en stor dag,
da vi alle på nytt får hylle vårt flagg
den dagen skal vi aldri glemme
Den kommer, vær sikker, ei bare i drømme!

MARNE - MOSKVA, EN PARALLELL.

Av Ilja Ehrenburg:

MOSKVA 4 februar.

Franskmannen innedet det store felttoget i september 1914 med hva man har kallt "underet ved Marne". Frentidens historikere komantagelig til å studere inngående " underet ved Moskva". Det er en mil epel i ruskkrigshistorie. Fremfor meg har jeg en bunt dokumenter, samtlige er stemplet hemlige. De har fallet som snefiller over steppen under det tyske tilbaketoget.

I et av disse hemlige dokumenter av den 26 oktober fra den tyske generalstaben heter det "at fienden ikke lenger har noen reserver ved Moskva". I en annen Generalstabsordre forbys enkelte forbann å trenge inn i Moskva, da innmarsjen og de dermed forenede høytidligheter skulle skulle skje i overenstemmelse med en på forhånd oppgjort plan. I en henvendelse fra tyske generalstaben dettet til frontforbann den 26 november undrerman seg over hvor den rusiske generalstab har tatt veien da Moskva nå sto foran sitt fall og samtidig forlangte man opplysninger om "hvor sterkt snefall det kunne ventes i desember i trakt en av Kasan og Saratov"....

På rusisk hold visste man allerede i slutten av november at den tyske armé så å si hadde mistet sitt sug framover. General Sjukov forberedte med en ~~xxxxx xxxxxxx~~ urokket tillit sitt store motanfall. Han lot tyskerne nærme seg hovedsatden. De kunne gjennom sine feltkikkerter nyte synet av hva de trodde skulle bli deres praktfulle bytte: Moskva. Men disse minutter skulle bli betalt med en høy pris. Det rusiske tilbaketoget foran Moskva skjedde under forbitrede kamper I november rykket fienden fram en å to kilometer om dagen, hvert steg framover kostet blod og atter blod. Og det var nettopp dette fantastiske motstand som knekket den fientlige armés offensiv.

En av de første danene i desember hadde fiemden kjørt fram med to batterier grovt artilleri. De grove kanoner tok stilling foran Moskva og man besluttet å oppn ild mot staden. Den 6 desember gikk den røde arme til motanfall. Tyskerne ble fullstendig overrasket og utmønte sine stillinger over hals og hode. De mot øst rettede tunge kanoner hadde aldri kunnet bre i aksjon. De falit i de framrykkende ruseres hender.

Ingen i Russland undervurderer den tyske armés slagkraft. Polakerne, som dyrt solgte sitt liv ved Westerplatte og Modlen, har fått føle den. Det var ikke alle franske generaler som kapitulerte, mange gjorde sterk motstand. Slaget i Flandern var et virkelig slag.

Tyskernes ulykke var at de hadde fått for lettkjøpte seire, sa general Sjukov til meg. Og den bemerkninen er mok riktig. En kunstner vet hvor ødeleggende en for lettkjøpt framgang kan være, hvor derimot skaperkraften spennes og våkser når materien byr motstand. Den tyske soldaten er opplært til og vent seg til at alt går etter et skjema, Han har fått en ubegrenset ~~xxxxx~~ selvtillit som bunner i en fullstendig uvitenhet om andre folk- han har lært seg å betrakte krig nesten som en utflukt eller spasertur. Man kommer og man seirer. Det står skre vet i stjernene.

Mot dette skjema stillet russerne opp sin ro, sin utholdenhet og sin tålmodighet. Man behøver bare tenke på det uuttrettelige, oppofrende arbeide som i oktober-november, når alle kommunikasjoner var slått i stykker, ble utført av de rusiske jernbanefolk. Det var en bedrift. Og på de hundretusener av evakuerende fabrikksarbeidere som ofte under åpen himmel på den snefulle steppe fortsatte sitt monterings arbeide- Det var ogsa en bedrift. I den rusiske motstand får man ikke barebare gegne med dem som stupte for å stoppe den tyske panseroffens iven, men også de hundretusener som gjennom sin arbeidsinnsats forandret motgangene til framganger.

Kanonene dundret ikke lenger i Moskvas naboskap, men slaget langs

langs den lange fronten stoppet ikke en dag. Den rusiske framrykning møter store vanskeligheter, ikke minst på grunn av kulden. I flere uker rykket troppene fram i 30 graders kulde, uten å ha noensteder å varme seg. Man synker ned i snedrivene til hoftene, ja til brystet og allikevel tilbakelegges daglig flere kilometer; dusinvis, hundrevis av nye steder befries. For ikke lange uker siden kunne man reise fra Moskva til fronten og tilbake på samme dag, avstanden var ikke stor. Nå går det ikke lenger. Fronten fjerner seg.

Den rusiske overkommando ungår i regelen frontale anfall mot de fientlige styrkene. Man gjør omgående bevegelser og trenger dypt inn bak om de tyske linjer. På noen avsnitt er framrykningen kommet langt. Grensen til Hvit-Russland er ganske nær på sine steder, og det forteller om dypden av den rusike framrykningen.

Den tyske generalstabs planer er klare. Den ofrer baktroppene for å skaffe hovedtroppene muligheter for å retirere og føre med seg sitt materiell. Det lykkes dem imedlertid ikke alltid. Russerne har erobret rikelig med materiell, framforallt panservogner og biler. Angrepene mot de tyske stillinger er så kraftige at fienden må sette inn forst sterkninger. Disse viser seg også i høyeste grad nødvendige på grunn av den utmattelse som flere steder kan spores hos de vikande tyskere Men nettopp dette at fienden må sende fram forsterkninger før å være forberodt på plutselig gjennombrudd, vanskeliggjør den opprinnelige oppgjorte plan på en organisert retrett.

Hos motstanderen talar man meget om og håper på våren. Rikskansleren forklarte at fire vintermåneder allerede er forbi og at snesmeltningen snart er i sin begynnelse i Russland. Det kanskje ikke alldeles riktig Kulden kom først i desember og det har følgelig bare gått to, ikke fire vintermåneder. Snesmeltningen begynner tidligst om to måneder. I april er det overallt vann og leire, noe som ikke er bedre for en motorisert krig, en panserkrig. Og til mai er det ennå tre måneder.

Det har vist seg at den rusiske offensiven øker i styrke og hurtighet jo lengere vestover den kommer og derfor er det usant at tyskerne kan spare alle sine reserver til våren - om tre måneder. De forsvarer seg utenfor alle ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ sammenligning, men de holder seg inne i hus, i oppvarmete bygninger. De unngår å ta opp kampen på opne marken, i kulden og snedrevet. Når de rømmer en by retirere de til neste by uten å ~~xx~~ løsne et skudd ~~xxxx~~ på veien. Men kampen blir uten tvil hårdere og hårdere. Fienden forsvarer tydelig hver tomme jord. Men her er man overbevist om at "underet ved Moskva" har vist veien til seiern. Det skjer ikke av skryt. Det er av overbeviselse.

OVERSIKT OVER PARTENES KRIGSUTSTYR.

OSLO 1942.

En slik oversikt kan ikke bli nøyaktig. Når det gjelder landstridskreftene, er det i første rekke den tyske og den rusiske som har interesse. Tyskerne kan antagelig stille på bena en hær på 9-10 mill. mann; men derav er bare snautt halvparten førsteklasses tropper, og i øyeblikket er mellom 2½ og 3 mill. bunnet i de okkuperte land, i Tyskland selv og i Nord-Afrika, mens sannsynligvis henved 2 mill. må holdes i de erobrede områder i Russland. Tyskland kan derfor neppe sende mer enn 4-5 mill. til østfronten, mens russerne har adskillige større styrker som ennå ikke har vært i kamp. Når det gjelder materiel må en regne med at Tyskland ennå er overlegen.

På de Britiske øyer står en regulær armé på 2 mill. mann, og et like stort hjemmevern; panserstyrkene er sikkert ennå atskillig svakere en n enn de tyske. Dessuten teller den britiske arme i det nære østen tre kvart mill. mann, og den indiske armé over en mill. Japan har mellom

2 og 3 mill. utdannede tropper, men derav må halvannen mill. holdes i Kina og Mansjukuo. Den russiske arme i det fjerne østen teller 1½ mill. mann med førsteklasses utstyr. U.S.A. har henved 2. mill. mann under våpen; men dette tallet vil være fordoblet om et år. Den italienske arme er det ikke nødvendig å regne med. Når det gjelder flyvåpenet, er de allierte allerede overlegne. En kan regne med at Sovjet Samveldet alene har like mange fly som Tyskland; det samme har England og U.S.A.s flyvåpen er 5 ganger så stort som japans. Tyskland produserer 2000 fly om måneden; de allierte tilsammen 7000. Japan og Italia har meget liten flyproduksjon.

Bortsett fra ubåtene, som imidlertid er en meget viktig faktor i krigen, men hvor antallet er uberegnelig, behøver en ikke lenger å regne med den tyske og italienske krigsflåten. I Atlanterhavet og i Middelhavet har de allerede det fulle herredømme. I Stillehavet kan England og U.S.A. samle en flåte som er dobbelt så stor som den japanske; og den russiske ubåtflåte ved Vladivostok er alene atskillig større enn den japanske. England har i alt mistet fire slagskip, men har 14 igjen og fem under bygning; det har 10 hangarskip. Japan har 9 slagskip igjen og 9 hangarskip; men de amerikanske hangarskip kan ta dobbelt så mange fly.

De allierte har herredømmet over det meste av verdens råstoffer; 65% av all jernmalm, 70 % av all kull, 98% av all olje, 96% av alt kobber. Bare når det gjelder bauxitt til aluminiumsproduksjonen, har aksemaktene overtaket. Derimot er underlegenheten så stor når det gjelder industrialiseringen: en kan regne med at 60% av jordens industriarbeidere arbeider for de allierte og 40% for aksemaktene. Men angriperstatenes industri er av forskjellige grunner utsatt for større påkjenning; Og en viss desorganisering begynner å gjøre seg gjeldende. 80% av verdens bilproduksjon er på de alliertes hender. Av verdens handelsflåte står 40-50 mill. tonn til disposisjon for de allierte, 4 mill. for Japan og 5-6 mill. for Tyskland og Italia.

ALLE MÅ MERKE SEG GENERAL FLEISCHER ORDRE I HANS NYTTÅRSTALE.

Enhver her hjemme må holde seg i best mulig legemlig form, å lære alle veier og passasjer i det hele terrenget i sin bygd og nabobygden; således at ethvert kart, ethvert notat er overflødig. Likeledes må enhver kjenne til alle gårder, bedrifter, telefoner og i det hele alle samferdselsmidler; og enhver må være taus, absolut taus, inntil øyeblikket kommer.

GUDSBESPOTTELSE.

EN hører ofte fra N.S. hold at ingen i Tyskland er arrestert for sin kristne forkynnelses skyld, untagen dem som blander politikk inn i forkynnelsen, som for eksempel Nie-Möller. Hvordan de selv praktiserer dette vil med all tydelighet framgå av disse to klipp fra fritt folk. En kan virkelig undertiden lese denne avis med utbytte.

1. I nevnte avis for 13-1-42 er inntatt et brev fra en mann med det underfulle navn Sverke Baldersheim. (Det er intet pseudonym,

(se i telefonkatalogen!) Han er kaptein og bor i Stensgt. 25. Han sender en sjekk på 1000 kroner til den norske legion, og det vedlagte brev begynner slik: "De norske legionærer representerer livet, det evige liv er vårt folk selv om de faller for djevelske kuler. For meg står disse offervillige unge menns innsats like høyt som offeret på Golgata. Det minste vi kan gjøre er på ny å gi vårt bidrag til dette gigantiske frelserverk."

2. En nyttårsbetraktning av sogneprest Olai, Rakkestad har til overskrift: "Måtte han (Quisling) som er skjoldborgen om Jesunavnet bli anerkjent i det nye år." - Denne samme prest vil sannsynligvis i nær framtid bli ansatt som ny fengselsprest på Grini. Hvaslags sjelesorg kan det bli? - Vi minner i denne forbindelse om N.S. radioandakt, hvori taleren sa at N.S. er bjergpredikenen i praksis. - Kommentar er overflødig!

I FEBRUAR? TRONDHEIM:

[illegible] blandt Quisling-pressens referater fra begivenhetene den 1. februar finner man også overskrifter om "Historisk Gudstjeneste i Nidarosdomen." - For en gang skyld har Quisling-pressen rett. Trondheim opplevet denne søndag en gudstjeneste som aldri vil bli glemt. Det var en ganske annen gudstjeneste enn den Nasjonal Samling lot arrangere.

Forspillet til denne dramatiske begivenhet er ifølge Menighets bladet følgende:

Den 26. januar fikk Nidaros biskop et telegram fra kirkedepartementet om at sogneprest Blessing-Dahle skulle overta høymessen søndag den 1. februar. Under henvisning til kirkelig lovgivning og tradisjon protesterte domprosten overfor departementet mot at denne gudstjeneste ble fratatt ham. Departementet fastholdt imidlertid sin ordre. Domprosten bøyet seg, og lot sin gudstjeneste utsette til kl. 2. Også altergangen og barnedåpen, som ikke passet inn i rammen for Bessing-Dahles høymesse ble utsatt. Forsåvidt var alt ordinært, og ingen så noe påfallende i dette arrangement.

Lørdag den 31. jan. satte imidlertid Nasjonal Samling igang et spill bak kullisene hvis detaljer man bare kan ane. Domprostens gudstjeneste, som på vanlig måte var tatt med i ukens prekenliste, ble bekjentgjort i Adresseavisen om morgenen, men ikke i dagsposten om aftenen. Sannsynligvis hadde N.S. satt seg fore å hindre at gudstjenesten ble holdt. Noen ordre om dette har imidlertid såvidt vites aldri nådd hverken biskop eller domprost, hverken fra Kirkedepartementet eller fra noen annen myndighet.

I Trøndelag som overalt i dette land er det eldgammel skikk at man samles i sin kirke når ens fedreland står oppe i alvorlige hendelser. [illegible] Utover formiddagen den 1. februar ble hendelsene i Oslo kjent også i Trondheim. For tusener av mennesker, uansett hvorledes de stillet seg til disse begivenheter, ble derfor middagens gudstjeneste i domkirken det naturlige samlingssted. Tilstrømningen var ekstraordinær stor. Allerede tre kvarter før tiden var kirken nesten full, og store menneskemasser strømmet til fra alle kanter av byen.

På dette tidspunkt var det politiet grep inn under ledelse av nasistenes politifullmektig Lindheim, som straks gikk til aksjon for å hindre at gudstjenesten ble holdt. Så langt som til å ryddiggjøre hele kirken vovet han øyensynlig ikke å gå. En del avmektigheten som nettopp var kommet inn gjennom portalen, men som ennåmikke hadde funnet sine plasser, ble imidlertid jaget ut på kirkegården. Inngangen til kirkne ble sperret av politikonstabeler. Det samme var tilfelle med hovedinngangen til kirkegården fra Munkegaten. Publikum fikk beskjed om at gudstjenesten var innstillet, og ble beordret til å begi seg hjem. Imidlertid fortsatte folk å strømme til. Utenfor hovedinngangen var tilslutt samlet henimot to tusen mennesker. Gjennom de

øvrige inngganger, som politiet hadde forsøkt å sperre, slapp noen x hundrede mennesker inn på kirkegården. Stemningen var spennt til x det ytterste, men enhver opptrådte til det ytterste korrekt og behersket.

Klokken 13,30 fannt imidlertid hr. Lindheim det nødvendig å hente forsterkninger. Noen minnuter senere rykket han fram mot kirken i spissen for 8 konstabeler. Nu var det kirkegården som x skulle ryddes. Den nasistiske embedsmann, som slev var gått helt fra sans og samling, ga sine folk ordre til åxx trekke kølleene å gå på. Hans konstabler var heldigvis betydelig mer beherskethenn han selv. Takket være de es sindighet og folkemassens selvbeherskelse lyktes det å forhindre at det ble utspillt direkte skand aløse scener på kirkens område. Da de som ble revet ut fra kirkegården ble forenet med folkemassen utenfor, hendte noe som aldri vil bli glemt i Domkirkens historie. Disse tusener av mennesker som med vold var stengt ute fra sin kirke, fra nasjonalhelligdommen, blottet sine hoder og stemte fulltonig i med kirkens mektige gamle kampsang: "Vor Gud han er så fast en borg" xxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx Deretter ble sunget de to fedrelands sange:"Gud signe vårt dyre fedreland" Og "Ja, vi elsker" Og etter denne like gripende som verdige protest mot krenkelsen av kirkefreden, gikk enhver hjem til sitt.

Imens gikk gudstjenesten i kirken sin gang for dem som var sluppet inn før politiets sperringer ble oppsatt. Domprost Fjellbu har gjennom årrekker vært en dominerende personlighet i byens religiøse og kulturelle liv. Aldri har kontakten mellom han og hans menighet vært mer intim enn nå. Hans gripende preken ble fulgt med den mest intense oppmerksomhet. De som satt inne i kirken følte det på samme måte som de som var stengt ute,- at de var med på å skape historie.

Det finnes ingen unskyldning for de nasistiske myndigheters opptreden. Fra menighetens side forekom det ikke uroligheter eller provokasjoner av noen art. Det eneste man kan innrømme politistyrkens sjef er at han i allefall opptrådte konsekvent: Selv barnet som skulle døpes ble nektet adgang til kirken hvor det skulle motta sin dåp...

I Vidkun Quislongs program heter det blannt annet at "krist endommens grunnverdier skal vernes." Allerede på sin første dag som ministerpresident fikk han anledning til å vise hvordan hans beveg else vil følge denne grunnsetning. Det inngrep i kirkens liv, den skjensel av kirkefreden hans drabanter satte iverk den 1. februar 1942 er enestående i den norske kirkes historie.

---

11. desember 1941.

Avskrift

Til Trondheim Politikammer,
Hersteds.

Ad, Husundersøkelse 1.12.1941.

Jeg anser den hos mig stdefundne husundersøkelse ulovlig. Jeg vil i xxx anledningmitt forhold inngi følgende raport:

Fremstod:
Claussen, Andreas, 58 år gammel, riksmeglingsmann og høyesterettsadvokat bopel Gl. Aasvei 3, gift til forsørgelse 4 barn, samtlige født i ekteskap, fritatt for militærtjeneste, tidligere ikke straffe fømt, men har vedtatt bot for uriktig manøvrering av bil, muligens også bot for undlatt feining eller undlatelse av å anmelde hund, x

men ikke i noe tilfelle for overtredelse av løsgengerloven. Han forklarer i anledning den ovennevnte husundersøkelse:

Det har funnet sted forsegling av del av ½ gris og dessuten er den bod hvori det forseglede griseslakt befinner sig forseglet. Man må derfor gå ut fra at forseglingen også gjelder de øvrige i boden værende varer. Disse utgjør:
Vin, ca. 50 fl. rødvin, ca. 20 fl. hjemmeslavet rabarbravin av årgang 1939 og 1938. Dessuten noen flasker Schloss Johannisberger, men hvorom oplyses at da min far som var vinkjenner ved flaskens ankomst for ca. 20 år siden prøvet dem, uttalte han at vann ikke blir bedre av å ligge.

Min vinbeholdning er på grunn av forholdene adskillig mindre enn den har pleiet å være i de siste femten-tyve år, og jeg er den første til å beklage at den ikke er større.
HERmetikk: Diverse hermetikk til verdi ca. 400,-, kjøtthermetikk, ertesuppe, rogn, seikaker og sildehermetikk. Hermetikken er i alt vesentlig innkjøpt for ca. 1½ år siden, og i henhold til de opfordring er som gjentagne ganger har vært inntatt i avisene. Beholdningen er derfor noe større enn den har pleiet å være under normale forhold.

KJØTT: I en saltbalje befinner sig deler av ½ gris, hjembrakt for nogle uker siden fra slaktehuset. Sammenhengen er den at jeg før over 1 år siden på slaktehuset kjøpte og innla i fryserum ½ gris, hvorav en del som nevnt er tatt hjem i anledning julen, og nu forseglet. Jeg kan som vidne oppgi statsveterinær Lauvik, som bistad mig ved innkjøpet. Jeg tilføyer at det i mitt hus i årrekker har vært skikk og bruk å kjøpe 1 eller ½ gris om høsten, og innkjøpet av den halve gris for vel i år siden er intet ekstraordinært, og det var mig bekjent ikke forbud på innkjøpstiden.

I en annen kjellerbod hvor inspeksjonen fant sted, uttalte en ung mann iført uniform til min husnjelp, at han anslo potetbeholdningen til 5 a 6 tønner. Dette er uriktig. Beholdningen utgjør ca. 8 tønner og rett skal være rett. Innkjøpet skjedde i overenstemmelse med det kvantum som i avisene var blitt anbefalt innkjøpt pr. husstandsmedlem.

Det gjelder såvel med hermetikken som med potetene, at jeg har stått i den tro at det som avisene iallfall inneholdt om disse innkjøp var riktig, men da jeg skjønner jeg har tattnfeil heri, skal jeg for fremtiden innskrenke mig til å lese avertissementene, og jeg lover at dersom jeg finner noe mistenkelig i disse vedrørende mine beholdninger, skal jeg slutte hermed og gjøre det eneste bruk av avisen som da står igjen. Jeg tilføyer at min husstand består av 7 med hemmeær.
Jeg erfarer at det er utspredt de mest formidable rykter om hva der skal befinne sig i denne sperrede kjellerbod. Jeg fritar selvsagt de inspiserende som ryktespredere. Polititjenestemannen kjenner jeg, og jeg er klar over at de to ledsagere hadde til opgave å påse at der x ikke fant overgrep sted. Jeg vet således ikke hvem ryktesmedene er, men verden er jo full av ondskap. Jeg tviler på at det vil lykkes politiet å få fatt på dem.
Jeg går efter hva jeg foran har anført ut fra at den anholdte del av den halve gris uten ophold løslates, således at den blir i stand til å fullbyrde sin misjon. Kjødet er som bekjent skrøpelig, og hvis det lengere overlates til sig selv, er jeg bange for at de i kjødet boende krefter vil sørge for at det ikke vil kunne tjene det siemed det er bestemt til. Dets skjebne vil da i virkeligheten for alvor være beseglet. Forsåvidt ophevelsen av forseglingen skal finne sted under overholdelse av det sermoniell som fant sted ved forseglingen, ber jeg om at bli varslet.

Gjennemlest og vedtatt.....

Fra desembernummeret av utefrontens avis "Det Frie Norge" tillater vi oss å hitsette Nordahl Griegs siste dikt:

TIL DE TYSKE SOLDATER.

I.

Verden ble lovet dere!
De unge hjertene brente
ved drømmen om å erobre
land dere ikke kjente!
Var det på bunnen en reise
hinsides krisens fronter,
i en ubendig [illegible]
mot fremmede horisonter?

Med lystige sanger fra strupen
skulle dere marsjere,
mens storøyde barn og kvinner
sprang for å se på dere.

Hva ble den så horisonten?
En stripe avsvidd og øde,
som følger dere på marsjen,
ruinene og de døde.

Nå vet dere alt om seirens
fanfareskingrende lykke:
Å flytte frem etter planen,
likene ennå et stykke.

Nå står dere, tyske turister,
med øyner som glaner tomme,
fordi dere valgte å smadre
landskapet, ved deres komme.

Dog i de fremmede byer,
vunnet ved svik og kamper
finnes det [illegible]
hvor [illegible] tramper!
Men går dere her, soldater,
og ser dere mennesker vike,
er disse møter av kulde
blitt deres verdensrike.

De burde møtt dere glade
med trinnene dansende lette
siden de sulter så TYsklands
kvinner får spise seg mette.

Hvorfor er mennene bleke
om de ble frarøvet landet?
Her er det grunn til å forske
bak de gjenstridiges panne.
Med den [illegible] vil [illegible] dem
[illegible]
[illegible] når de synken
[illegible]

Men ser dere siden kvinner
som har grått øynene tørre
og barn som mistet sin "barndom",
er TYskland derfor blitt større?

II.

Innenfor hatets piggtråd
som lukker seg mørk og snever,
tvunnet av blodig smerte -
er det erobrerne lever.

Når nederlagstimen kommer
og dere gjør klar til å flykte,
skal natten fylles av oppbrudd.
Har dere noe å frykte?

Dere får reisefølge:
Hevnerne skygger dere,
mennene fra Europa
som aldri kan smile mere.

Engang var dette milde
folk fra [illegible]
Dere skulptører fra Tyskland,
formet dem til å hate.
Alt skal bli gjengjeldt.
[illegible]
blir [illegible] hånd en jernstump
[illegible] til å drepe.

Frykt ikke avsvidde byer,
de reiser seg nok etter evne,
men frykt for de avsvidde hjerter
som bare har kraft til å hevne.

Hen over Tysklands sletter
skal de forpinte rase,
for - som i et speil - å gjense
sin egen smertes grimase.

IV

Men hver av de tyske soldater
som nekter å drepe å pine,
skal skrives opp for sin gjerning,
og han har beskyttet sine.

Idag er han kanskje ensom
og hendene hans er svake,
men han vil avvepne tusen
og holde hevnen tilbake.

Stenkulden i hans fiender
viker, og de vil skjønne
at menneskets sinn har godhet
og vinterens trær kan bli grønne

Hver som skaper en verden
hvor mennesker ikke hater,
er vernemakten om Tyskland
som ingen annen, soldater!

Engang når freden kommer,
skal stå et sus i hans indre,
som sommernatten omkring ham:
hans land er ikke blitt mindre.

Piggtrådhegnet er borte.

I kveldsbrisens svale lindring

kan sinnet gå på reise,

grenseløst, uten hindring.

Nordahl Grieg.

Samles skal Norriges rike igjen,
vinnes fra sted til sted.
Varg er i veum tifoldig den
som her ei vil fylkes med.

Per Sivle

DE NORSKE BARNENES SANG.

AV NORDAHL GRIEG.

Vi barn er også Norges vakt
i nødens dager hjemme.
Vår stumme krig mot overmakt
må ingen voksne glemme.
De kjemper, sier de, for oss;
men s a m m e n er det vi skal slåss,
for vi har ikke mindre tross
enn mange som er eldre.

Vi har en far, en bror en venn,
som er gått ut i striden.
Vi har sett glimt av bleke menn,
hvis navn skal lyse siden.
De, som er ute, er oss nær.
Fra havet venter vi vår hær,
når den står inn i vestenvær
med vinger over Norge.

Oss er det bruk for likefullt,
vi bærer frihetsflammen.
Gla kan vi tåle frost og sult
fordi vi holder sammen.
De skudd som fallt, skal gi oss svar.
Hvert barn som har fått drept sin far
er ikke ensomt, for det har
oss norske barn til søsken.

Vi vil bli sterke, hårde med;
men innenfor vår styrke
har vi et sind, har vi en fred,
har vi en jord å dyrke.
Vi fikk et land hvor viddens vind
går ren og fri i stjerneskinn,
og finnes hatt i vårt sinn
er det fordi vi elsker.

Vi barn skal se den sprengt en vår,
den store fangeleiren.
Alt som kan gro, må læge sår,
for det er også seiren.
Den dag det siste slag er slått,
da skal de voksne ha forstått:
Vi skulle kjempet likt godt.
Men vi skal bygge bedre.

LA vår hjemmefront vokse sterkere fra dag til dag, og la oss sammen si:

GUD BEVAREKONGEN OGFEDRELANDET.

A
2012
Mappe 37
Ekspl. 9
Årg. 1942
O. O. V.o. H2
Jfr.

NORGE VÅRT LAND.
(London Nytt)

Nr. 9. Utkommer: Mandag og torsdag. 2. årg.

Uken 16/2 - 22/2-1942.

RUSSLAND: Nyhetene fra denne front har vært meget sparsomme, men den russiske framrykning fortsetter. Særlig er ringen rundt Leningrad blitt utvidet. På midtfronten har der også vært framgang. Saporova vest om Brians er tatt. På Krim landsettes stadig nye russ. tropper.

Libya og Middelhavet: Søndag natt den 15/2 angrep britt. torpedofly en italiensk flåteavdeling i Middelhavet. 2 kryssere og 1 destroyer ble senket, 1 krysser skadet. I Libya liten aktivitet. Patruljevirksomhet mellom Gassalla og Mekili.

Østen: Eter Singaporesfall har japanerne konsentrert sine anfall mot Burma og Sumatra hvor de allierte overalt langsomt men sikkert må vike.. På Filippinene holder Mc. Arthur fremdeles stand.

Mandag 23.
~~Tirsdag 24.~~ februar.

Russland: Den russiske offensiv fortsetter. Den røde hærs 24 årsdag.

Østen: Angrepet mot en stor jap. flåtestyrke utenfor Bali hvor flere jap. kryssere og jagere ble senket og mange skadet foruten 1 troppeskip, har fullstendig brutt forbindelsen for jap. på Baliøya. Troppene her er helt isolerte. I Bandastredet er et stort jap. troppeskip satt i brand av allierte fly. På Sumatra fortsetter forbitrdem kamper. I Burma kjempes det med største intensitet mellom Bilinelva og Sittangelva. På Filippinene ingen forandring.

Libya: Aktiviteten har øket en del.

Tirsdag 24. februar:

RUSSLAND: Den russ. offensiv bringer nye resultater. Jernbaneforb. mellom Smolensk og Wjasma er brutt, idet russ. har erobret Dorogobush midtveis mellom disse byer. Russ. ubåter har senket 4 skip på tilsammen 4o ooo tonn fiendtlig tonnasje i Svartehavet.

Østen: Heftige kamper pågår i Burma, hvor britt. har trukket seg tlbake til Sittangelva. Jap. behersker nå den sydlige del av Sumatra og hele Bali. En jap. u-båt har beskutt et oljeraffineri. På øya Timor pågår heftige kamper.

25/2

Russland: Stor seier for russ. i området ved Starja Russa syd for Ilmensjøen hvor den 16. tyske arme er blitt omringet. 3 divisjoner er fullstendig opprevet. 12 ooo tyskere falt . Et enormt krigsbytte er falt i russ. hender. 32o kanoner, 29 tanks og tusenvis av mitr., mg. og geværer. Slaget har vart i 1o dager.

Østen: Allierte fly har senket 3 store jap. transportskip i Makassarstredet. Angrepet mot Java lar vente på seg. Stillingen i Burma er alvorlig. Man regner med at jap. har 14o ooo mann i Burma. Jap. fallskjermtropper er sloppet ned på Timor.

Libya: Omfattende britt. patruljevirksomhet, men ellers er stillingen uforandret. 2o fiendtlige fly ble skutt ned mandag over Matka.

26/2

Russland: Slaget ved Starja Russa fortsetter. Tusenvis av fanger faller stadig i russ. hender. Et kraftig slag raser mellom Smolensk og Wjasma, hvor ty. setter alt inn for å gjenerobre Dorogobush.

Libya: Sandstormer hindrer større operasjoner. Tysk materiell sendes stadig over fransk territorium.

Østen: I Burma er stillingen alvorlig. Store luftslag pågår over Rangoon. 3o jap. fly skutt ned. Ved Sittangelva er der en pause i operasjonene. På Filippinene har amerikanerne foretatt vellykte angrep. Am. u-båter har senket 4 jap. skip. På syd- Celebes fortsetter den allierte motstand.

Europa: En britt. u-båt har rettet en vellykket angrep mot en tysk krysser og en destroyer som ble sterkt skadet.

Følgende skriv ble oversendt justisdepartementet av Høyesterettsdommer Bonnevie.

Jeg finner det å være min samvittighetsplikt å uttale følgende:

Da Vidkun Quislings regjeringsdannelse har funnet sted på en tid da landet er okkupert av den tyske hærmakt og altså på en tid da den lovmessige makt i landet faktisk er gitt over til okkupanten(jfr. Haag konvensjonen, landkrigreglementets art. 43) kan Quisling regjering hverken faktisk eller rettslig ha noen gyldig myndighet enn den som okkupanten overlater den, og den kan ikke så lenge krigen varer regnes som en norsk, nasjonal regjering. Quislings regjering er derfor så lenge krigen varer i like stor utstrekning som den tyske okkupasjonsmakt forpliktet til under sin maktutøvelse å " respektere de lover, som gjelder i landet, medmindre det foreligger absolutte hindringer derfor"(landkrigsreglementets art. 43). Forbudet i landkrigsreglementets art. 45 mot å tvinge befolkningen på et okkupert område til å avlegge ed til den fiendtlige makt må etter min mening av samme grunn ha tilsvarende anvendelse i forholdet mellom befolkningen i Norge og Quisling.

Jeg har skrevet dette brev uten å samråde mig med noensomhelst, men jeg er ikke i tvil om at det syn på de folkerettslige spørsmål som jeg her har gitt uttrykk for, deles av alle mine kolleger.

Her Bonnevie ble fengslet lørdag aften.

------ " ------

KRISTIAN AUBERT
in memoriam.

"Min kjære mann, fenrik Kristian Aubert, døde plutselig idag."

Bak denne korte dødsannonse(Aftenp. 21/2) skjuler seg en beskjemmelig forbrytelse.

Den kjente Vestre-akergutt K. A. ble arrestert for 10 dager siden av det tyske sikkerhetspoliti. Fem dager etter fikk hans kone beskjed om at K. A. plutselig døde i fengslet. På forespørsel om å få liket utlevert, ble det bestemt svart nei- Asken skulle senere bli utlevert. Vi vet ikke hvilke pinsler Kristian har måttet gjennomgå, men den kjekke sunde idrettsmann har ikke hatt en naturlig død.

Tyskerne har klart å pine ham ihjel - Den tyske læge har uttalt at han gjorde alt for å holde liv i ham, da vi måtte ha opplysninger av ham. Men hans munn var og ble lukket. 'En god mordmann er myrdet - vi ærer hans minne med fortsatt kamp for Konge og fedreland.

------ " ------

Biskopene innleverte igår den 25. februar sine avskjedansøkninger som protest mot at deres første henvendelse til departementet av dette ble besvart med at " saken ikke vedkom biskopene". Avskjedsansøkningene blé ikke innvilget, men biskopene ble suspendert.

Sogneprester og prester har erklært at de står solidarisk med biskoppene.

LEVE KONGEN OG FEDRELANDET.

A.
Mappe 37
Ekspl. 10
Arg. 1942
O. V.
Jfr. år.

NORGE VÅRT LAND.
(eks. London Nytt) 2014

Nr. 10. Utkommer Mandag og torsdag.

Sammendrag for - - 78.

Russland: Russerne utnytter gjenerobringen av Juchnov 80 km. syvest for Wjasma. Byen ble forsvart ved vel utbygde forsvarsverker og tyskerne bet kraftig fra seg. På begge sider av Moskva-Smolensk-fronten pågår voldsomme kamper og kilene syd og nord for Smolensk utvides stadig. Syd for Wjama truer russerne med å avskjære et tyskokkupert område på 25 000 km2. På Leningradfronten angriper russerne kraftigere og kraftigere de tyske stillinger rundt byen. Kampene pågår nå 7 byer. Staraja Russa, Kshew, Wjasma, Orel, Kursk og Djepropetrovsk. Meget taler for at Hitler istedet for å vente på våroffensiven blir nødt til allerede nå å sette igang en motoffensiv for i beholde disse viktige byer. Ved Staraja Russa går tyskerne stadig forgjeves forsøk på unnsette den omringede 16. armé, som går sin undergang imøte. Kshew er likeledes helt omringet. Wjama er også på det nærmeste avskåret, jernbanen Wjasma-Smolensk behersker av russerne. Orel angripes heftig fra tre kanter, og Charkow er under stadig russisk artilleriild og i Ukraina presser Timoschenko på mot Djepropetrovsk. Man regner at Stalin rår over 300 divisjoner og en reserve på 10 mill. mann.

Østen: På Java raser kampene over hele øya. Den vestlige del er i hendene på japanerne og de er fullstendig herre i luften. Batavia ble meldt evakuert den 6. og siste komunike som ble utsendt fra Bandoeng melder at japanerne angriper byen og har trengt gjennom de ytre forsvarsverker. I Burma er stillingen alvorlig. Jap. har gått over Sittangelva og samler tropper ved Pegu.

Libya: Stillingen er uforandret. Britiske mobile kolonner har vært i med tyske fortropper. De alliérte har gjentatte ganger bombet Benghsi og Tripolis.

Europa: R.A.F. har vært i aktivitet over Tyskland, Nederland og Frankrike 973.

Russland: Russerne angriper på alle fronter fra Leningrad til Krim og forsøker å rete ut sin front. De 7 forannevnte byer er sterkt truet. På Leningradfronten fortsetter de voldsomme kamper. I de siste dager er det falt 6 000 tyskere på dette frontavsnitt, og tyskerne lider store materielle tap. Alle unnsetningsforsøk pr. fly til den 16. tyske armé er forgjeves. I Ukraina presser Timoschenko på mot Charkow og Djepropetrovsk hvor de i de siste dager skal ha hatt to gjennombrudd.

Østen: Stillingen ved Rangoon er meget kritisk. Alle anlegg som kan tenkes å være til nytte for jap. er sprengt i luften. Noen overgivelse av Rangoon er har dog ikke funnet sted. Jap. har avskåret Burmaveien. Ved Pegu yter britiske tankavdelinger voldsom motstand. General Alexander er utnevnt til sjef for de britiske styrker i Burma. Stillingen på Java er meget kritisk. Sourabaja er okkupert av jap. En del av den hollandske administrasjon på Java er flyttet til Australia. Australske bombefly har angrepet en jap. invasjonsflåte utenfor Ny-Guinea.

Libya: Patruljevirksomhet. 1 skip sprengt i lufta i Benghasi. 9 flyalarmer på Malta.

Europa: En stor styrke brittiske bombefly rettet inatt kraftige angrep mot Ruhr. Essen med Krupps verker var hovedmålet. andre styrker har angrepet Le Havre og Ostende samt flyplasser i Nederland og Frankrike. Angrepene mot de franske fabrikkene som arbeider for tyskerne fortsetter. (Flystningen fabrikkene utenfor Lyon led stor skade).

I Paris er 20 kommunister og jøder blitt skutt. I Polen er 100 polakker blitt henrettet, fordi en Gestapoagent er blitt drept. Gjennomsnittlig henrettes ca. 2 000 polakker om måneden.

LEVE KONGEN OG FEDRELANDET.

Et skriv sendt Kirke- og Undervisningsdepartementet av professorene ved Oslo Universitet:

Herr minister Skancke.

Forskningsfriheten, retten til i fri sannhetssøken å følge sin egen samvittighet, er livsnerven i Universitetets virksomhet. Bare ved uavkortet opprettholdelse av dette prinsipp kan Universitetet fylle sin oppgave i forskningens tjeneste og oppdra de studerende til respekt for sannhet og saklighet.

En tvungen oppdragelse av barn og ungdom innenfor et politisk partis ramme må føre de foreldre og den ungdom som ikke deler partiets anskuelser inn i en samvittighetskonflikt av alvorligste art, en konflikt som kan virke nedbrytende på den personlige redelighet og undergrave den frihetens og sannhetens ånd som er forutsetningen for Universitetets arbeid og som det må se det som sin helligste oppgave å verne om.

I bevisstheten om vårt ansvar som universitetslærere finner vi at det er vår plikt uforbeholdent å advare mot den kurs som er blitt anvist i oppdragelsesarbeidet, særlig ved loven om tvungen ungdomstjeneste i N. S. Ungdomsfylking.

Oslo i februar 1942.

(Skrivet er undertegnet av alle professorer ved Universitetet, samt de to fungerende professorer O. Berner og Salomonsen. De som ikke har undertegnet er de som er i fengsel eller i utlandet, professor Oscar Albert Johnsen, samt medlemmene av NS, Adolf Hoel, Schnitler, Klaus Hansen og Haris Aall.

----- " -----

Vi leser stadig om at hirden holder øvelser og konkurranser. DET NYE NORGE TRENGER KRAFTIGE MENN. Propagandaen brøter for å få Jøssingen til å bryte idrettsstreiken. Men den holder, for vi vet hvordan det går hvis vi ikke holder tøylene stramme på alle hold.

Det må imidlertid ikke slappes av om det ikke holdes konkurranser, for ånd og legeme må forberedes på sluttkampen. Dess mer N.S. og hirden trener, dess kraftigere må vi henge i. Idrettsplasser og slikt er stengt for oss. Men ute i naturen er vi fri. Her kan vi få avspenning for våre tanker samtidig som vi styrker kondisjon og styrker kroppen. En krig setter umåtelige krav til en soldat og hvis ikke kroppen er trenet, vil vi falle i gjennom ved siden av våre egne og allierte når sluttkampen kommer. De venter å få hjelp av folket, og den skal ikke svikte fordi vi mangler krefter og kondisjon og har brukt idrettsstreiken til å dovne oss.

Vi må vende oss til å se de hårdeste realiteter i øynene, og være forberedt til å kjempe en blodig kamp mot NS som sikkert ikke vil vike avveien for en borgerkrig for å beholde makten. La oss derfor forberede oss både åndelig og legemlig til de strabadser en krig fører med seg. La oss ikke glemme at en får intet igjen hvis en ikke gjør noe.

La oss ikke spare oss selv for selv den ubetydeligste ting til sluttkampen. Les bøker om krig og krigsførsel. Les om geværets bygning og om alt du tror har betydning for et felttog. Og fram for noe annet, mist ikke tålmodigheten. Vent til signalet kommer. La oss håpe det ikke blir for lenge til, men inntil da ro og ingen ubesindigheter.

Tenk på hva det gjelder.

--- ---

LEVE KONGEN OG FEDRELANDET.

11/3/42

NORGE VÅRT LAND.

Klare linjer.

N.S. forræderregjeringen har fra Kong Håkon den 7.s slott i Oslo utsendt en "lov" om nasjonal ungdomstjeneste. Etter denne skal alle norske barn, gutter og piker, mellom 10 og 18 års alderen daglig i noen timer fritt kunne påvirkes av NS-utlærte agitatorer og oppdras i deres ånd. Det har momentant reist seg en storm av forbitrelse i hele det norske folk, en forbitrelse som dog er blandet med en viss følelese av maktesløshet. En sier til seg selv: Hva kan vel jeg alene utrette mot dette? Det nytter ikke. Og alene enkeltvis nytter det ikke. Men samlet utgjør alle foreldre i Norge en makt som kan knekke Ns's bestrebelser for å ta fra oss barna. Vi kan gjøre noe og må gjøre noe. Hvis vi ikke sier stopp her og setter hårdt mot hårdt, så underskriver vi vår egen dødsdom som frie mennesker og utleverer landet vårt til N.S.s trelldom og elendighet. Vi er stolte over at 98 % av Norges befolkning er mot NS, og vi vet at alle demokratiske land vet dette og roser oss for det. Hvis vi uten protest lar all vår ungdom innskrive i Ns ungdomsorganisasjoner, har vi ingen rett til denne hyldest fra alle lands demokrater, og det blir ikke lenger 98 % utenfor NS.

Det er ikke vanskelig å forstå hvor NS vil hen med dette nye anslag. De har ikke kunnet knekke oss i frontangrep enda og velger derfor nå å falle oss i ryggen ved å røve fra oss våre barn. En vil kanskje si: Ja, men barna føler helt som oss,- de vet hva det dreier seg om,- de lar seg nok ikke påvirke. Dessuten innvirker vi på vår side på dem. Vi som er far og mor, vi skal nok vite å bevare ungene fra å falle for nazistenes latterlige agitasjon.

Men millioner av tyske foreldre sa akkurat det samme til seg selv da de stod foran det samme problem i 1933 etter Hitlers maktovertakelse. De trodde også at de skulle kunne bevare sine barns sjeler frelst gjennom denne påvirkning. Og resultatet er det vi kjenner alt for godt. Resultatet ble at ikke bare ble barna oppdradd til overbeviste voende nazister, men forældrene ble i sin tur påvirket av barnas begeistring for det nye slik at de enten selv gikk over til nazismen eller tilslutt oppga den håpløse kamp og sank hen i en dyp apati, så selv ikke de mest hårreisende utslag av nazistenes barbari formår å få dem til å reagere. Det er nå så at Norges situasjon nå er forskjellig fra Tysklands i 1933, men det er allikevel en naiv illusjon å tro at barn i 10-års alderen alene kan stå mot en dyktig propaganda. Hvis vi gir etter på dette punkt, kommer Ns. til å oppdra våre barn til å bli nøyaktig lik de tyskere som falt over Norge som en sulten gresshoppesverm 9. april 1940, og som baner seg vei ved hjelp av forrædere, som ikke skyr noe gement middel, som gjør sine framstøt ved bakholdsangrep og løftebrudd, som vinner sine oppskrytte "militære"seire dekket av vergeløse kvinner og barn, sårede og syke, som de driver foran seg, som fengsler og mishandler, piner og myrder ned for føte på sin vei.- Og slik skulle våre barn bli?,

Vi har ikke lov å skyte oss inn under at befrielsen kommer snart. Vi håper det, men vet intet sikkert om når den kommer. Har vi først bøyet oss og latt NS ta våre barn, kan vi ikke siden rette på dette om befrielsen skulle trekke ut.

For å danne seg et billede av hvorledes barn og ungdom kan bli ødelagt slik som den tyske ungdom er blitt det, behøver vi bare å vende oss til Tyskland og studere det tyske system som NS slavisk følger. NS har hatt sine ungdomsledere i Tyskland for å lære deres infernalske teknikk. Hvorledes ser så dagen ut for barn og ungdom mellom 6 og 16 år i Tyskland? ja, for der begynner de med 6 års alderen, og det er bare et tidsspørsmål når de tar våre 6 åringer,- hvorledes gjorde de ungdomstjenesten fra 1933 og utover? Jo, om morgenen blir barna stelt hjemme, får sin frokost og skolemat og drar på skolen. Der blir de foruten undervisning i alminnelige fag, også gjennom de nazistiske lærebøker og ved enhver tenkelig anledning proppet med propaganda. Historiebøkene er fordreiet og gir en gal framstilling av fakta. Etter skolen hjem til middag som mor